

אַפְּלָכָם

כשישאלו אותנו מה עשינו למען
איבור העולים? מה פענו לעודדם?
לקרכם ולעזרם?

חרב יוסף מזרחי
רב השכונה
ושכונת מושבה גרמנית

הגיעעה השעה להתעוררנות
נתרפסם היום ב„הצפה“ שם. כהן
ממפאי ערך מסע חילול שבת המוני
בה"א, בעוד הוא מטיף כל שבת
בכתי כניסה למען „המערך“.]
האם לא הגיעעה השעה שרבני
ישראל יעוררו את גבאי ומחפללי
בתמייה הכנסת לא להציבו למען מחללי
שבת?
הנוכל לשבת בחיבור ידיים ולומר
שלום עלי נפשי.
לקראת ימי הדין הממשמשים ו'
באים נעשה נא את השבון הנפש
ונשאל היטב הישב אם עצמנו האב
וגבל לומר ידינו לא שפכו וכו'.

הרבר יעקב בן יוסף

על הדם הנקי שנשפך
„ואל תתן דם נקי בקרב ענן ישראל
ואתה מבער הדם הנקי מקרברך“.]
הטקרה הטרגי ברמתין קרה בדיק
בפרשת שופטים שמדובר בה על דם
נקוי שנשפך. המטרה של העגלת
ערופה הייתה לעורר את העם לי
תשובה. אם נשפך אצלינו דם נקי
סימן הוא שיש איזה פגם במעשהינו
ועדיין זהמת הנחש בקרבינו שכנו
באארץ קדוש צרכיים לשלוות שלום,
אהווה ורעות ולא רציחות ושיפיכת
דמים. אם אירע דבר מתועב כזה
סימן הוא שהמקום הוא הגורם. יש
לבדוק אחרי הסיבה שהביאה לכך
כמה שכותב ומגדו אל הערים אשר
סבירת החלל להביא עגלת ערופה
שבודאי העיר הקדובה אל החלל לא
הייתה נקייה מעון ושם היה חסר
השלום והקדושה.
יהוקאל ברנדיס-
ירושלים

ציבוריים, התחברה בדרכים. רכבה
ישראל, הנמלים, שדות תעופה, ה
דוואר והטלגרף יוסלו כסדרן כל
ימות השבוע, כן יש לקיים פעולות
ספורט, תרבות, בידור בכל יום שי
האיבור ירצה בהם, כולל שבתות ר
חגיהם („ידיעות אהרוןות“).

הligaה מגיעה למסקנתה שכל ה
חוקים הדתיים הם ספיה מהמת ה
הבדלה המטהה בין החוקים הדתיים
לחוקים חילוניים.

לדעתי, השימוש במלה „ירצוי“
איןנו נכון בנידון, מכיוון שאין ביום
במדיינה שינוי חוק בגל רצון הציבור.
בימים אחרים, רצון הציבור אינו
מהווה סיבה מספקת כדי לבטל חוק
שהתקבל בכנסת. לא ניתן לבטל חוק
שעובר את מבחן הביקורת בכנסת, גם
החוקים הדתיים, כגון חוק הנושאין
ותגרושים, חוק השבת (שהוצע ולא
הוגשם), או כל חוק אחר ואין להפּ
ריד בין חוקים דתיים לחוקים חילוניּ
ניים. כפי שאין הציבור רואה היום
בחוק חילוני „സפיה חילונית“, כך
איןנו יכול לראות בחוק דתי „ספיה
דתית“, כי משפט אחד לחוק דתי
ולחוק חילוני, אסור לנו להתייחס
לשני סוגים חוקים ביחס של „איפה
ואיפה“.

יבטון ר' פאץ'

בית הכנסת סגור
קיימים בית הכנסת בשכונות תלפיות
בירושלים, גדול ומפואר, אבל ביהכ"ג
„סגור“ ומשמש למחסן, כמה גדרות
הבועה שנבנין שהוקם למטרת בית
הכנסת משמש למחסן. שמענו על כך
ונודע לנו.

היתכן? איפה משרד הדתות ר
המוציא הדתית? יקומו נא כל ה
אהרים להזיר בנין בית הכנסת
לפניהם הנעליה.

וכידוע שכונת זו גרים עולים
חדשים שברובם הגדלם הם שומרי
תורה ומצוות וכך אנו פונים אל
האיבור חרדי ושותים מה גענה

כוח מאוחד

היהדות הדתית הנאמנה לא תהא
„לשון מאונינים“ של מישחו ובמיוחד
לא של מיניהם וכופרים בעיקר, קוא"ז
לייצה עם ימין ועם שמאל זה חיינו
הר עבר הבהיר היודע שטובת חי
מדינה דורשת ממשלה יציבה אבל
בשם פנים ואוון לא נסכים ל��ואלי
ازיה עם אלו שאبدو את עולם ה
יהודי לגמרי ולחלווטין ובכך תיבחן
היהדות הדתית והנאמנה.

וכדי להוציא מכלל טעות הריני
לוזיע שאין לי כלום לא נגד מפא"י
ולא נגד רפ"י; לא נגד מפ"ס ולא
נגד אהדות העבודה בדיקוק שם שי
אין לי כלום נגד גח"ל ונגד „אגודת
ישראל“ אבל אתנגד בכל מהותי לכל
מלחמה נגד ערבי ישראל שקודשו
במאות דורות של מקדשי-شمיטים
ברבים. מוטב לי להיות בבדידות מז'
הירה מאשר להיות שותף לאלו ש
כופרים במתוותה של אומה ויעודה
הנצחי.

לפני ימים מספר פגשתי פכיר ז'י
בפני שאלה: מתי יגיע כבר הזמן
וצום ט' באב יהוסף ליום מחול ז'י
שנון? עניתו מה שענית אלא ח'י
תשובה ידועה מכך: לו היו כל
בני ישראל שומרים שתי שבתות
כהלכתו — מיד היו נגאלין, והיא
כיצד? לו היו מגיעים לאחדות
רעוניות שכזאת היו זמאים לגאות
השלמה. אולי ילמדו מדברים אלו
המחלגות הדתיות וכל הבודדים ח'י
דתיים שאין לנו תקנה אלא בראשינה
דתית מאוחדת ואחדת כדי לעמוד
בפרק נגד מיניהם, משטיניהם ומלעיזים
ואז היינו מקרים את הגאות ח'י
אמיתית.

משה רוטן

אין „ספיה דתית“

ברצוני להגיב על דבריהם של
הligaה למניעת ספיה דתית אשר רואה
בכל חוק דתי „ספיה דתית“.]
תligaה טעונה: „כל תשומותה חי